

ՄԱՀ ՊՐՈՖԵՍՈՐ ԱՐԱՐԱՏ ՂԱՐԻՔՅԱՆԻ (1899—1977)

Երկարատև ու ծանր հիվանդությունից հետո, մարտի 2-ին, վախճանվեց Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ, Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոս, գիտության վաստակավոր գործիչ, բանասիրական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Արարատ Սահակի Ղարիքյանը:

Ա. Ս. Ղարիքյանը ծնվել է 1899 թ. հունվարի 27-ին, Արտաշատի շրջանի Այգեզարդ (Դարդալու) գյուղում, հողագործի ընտանիքում: Գիմնազիան ավարտելուց հետո նա Երևանի պետական համալսարանի բանասիրական ֆակուլտետում աշակերտում է մեծանուն գիտնական Հրաչյա Աճառյանին:

1928 թվականից նա դասախոսություններ է կարդում նախ համալսարանում և ապա, մինչև կյանքի վերջը, Խաչատուր Աբովյանի անվան ինստիտուտի ինստիտուտում: Ժամանակ առ ժամանակ դասախոսություններ է կարդացել նաև Թբիլիսիի և Բաքվի մանկավարժական ինստիտուտներում:

Նա համարյա երկու տասնամյակ դեկավարել է ՀՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի լեզվի ինստիտուտը, իսկ հետագայում՝ ակադեմիայի հիմնական գրադարանի տնօրենությունը:

Լայն ու բազմակողմանի էր Ա. Ս. Ղարիքյանի գիտական հետազոտությունների շրջանակը: Նա ավելի քան երկու հարյուր գիտական աշխատությունների հեղինակ էր: Հատկապես լուրջ գիտական աշխատություններ ունի հայ բարբառագիտության բնագավառում: Պակաս արժեք չեն ներկայացնում նաև նրա հայ-ռուսերեն և ռուս-հայերեն բառարանները, որոնք հրատա-

րակվել են նրա անմիջական խմբագրությամբ: Սկսած 1934 թվականից, հալոց դպրոցների բազում սերունդներ լեզուն սովորել են նրա դասագրքով: Նրա մեծ վաստակը ըստ արժանվույն գնահատվել է կառավարության կողմից մի շարք պատվո շքանշաններով:

Ա. Ղարիքյանը 1945 և 1955 թվականներին, որպես պատգամավոր, մասնակցել է կաթողիկոսական ընտրությունների առթիվ

Մայր Աթոռում գումարված ազգային-եկեղեցական ժողովին:

1955 թվականի սեպտեմբերին, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի օրոք, ընտրվել է Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ, պաշտոն, որը հանգուցյալը կատարել է մինչև 1963 թվականը, մեծ նվիրումով և սիրով, բերելով միաժամանակ իր սրտագին և օգտակար մասնակցությունը Հայոց Հայրապետի եկեղեցաշեն, հայրենավեր և խաղաղասիրական գործունեությանը:

1976 թվականի օգոստոսին պրոֆ. Ա. Ղարիբյանը Հայոց Հայրապետի հրավերով կրկին մասնակցում էր Գերագույն հոգևոր խորհրդի աշխատանքներին մինչև իր հիվանդանալը:

Վեհափառ Հայրապետը Ա. Ղարիբյանի մահվան առիթով 3 մարտ 1977 թ. հետևյալ ցավակցական հեռագիրը ուղարկեց հանգուցյալի դստերը, նրա ընտանիքին և հարազատներին.

«Հանուն Մայր Աթոռ սուրբ Էջմիածնի և Գերագույն հոգևոր խորհրդի, խոր վշտով բերում ենք ձեզ Մեր ցավակցությունները ձեր անմոռանալի հոր և հարազատի՝ մեծանուն գիտնական, պրոֆեսոր Արարատ Ղարիբյանի մահվան տխուր առիթով:

Հանգուցյալն իր փայլուն իմացականությամբ, իր գիտական հսկա վաստակով ու անձնվեր աշխատանքի անհատնում կորովով հանդիսացավ մեր դարաշրջանի հայ բանասիրության պոմներից մեկը, որի անունը երախտագիտությամբ պիտի հիշեն հետագա սերունդները: Նույն զգացմունքներով Մենք ևս միշտ պիտի հիշենք նաև Մայր Աթոռիս մատուցած նրա շնորհակալ ծառայությունները:

Հարգանք և լույս մեր բոլորիս սիրեցյալ Արարատ Ղարիբյանի մեծ վաստակին ու նրա պայծառ հիշատակին»:

Հանգուցյալ պրոֆեսորի թաղումը կատարվեց մարտի 5-ին, ուրբաթ օրը, ժամը 15-ին: Հանգուցյալի մարմինն ամփոփվեց Երևանի քաղաքային պանթեոնում:

Հանուն Վեհափառ Հայրապետի և Գերագույն հոգևոր խորհրդի, թաղման արարողությանը ներկա եղան Մայր Աթոռի դիպանապետ տ. Արսեն եպս. Բերբերյանը, Գերագույն հոգևոր խորհրդի անդամ Հովհաննես Թովուդյանը, Մայր Աթոռի Միջեկեղեցական հարաբերությունների բաժնի ընդհանուր քարտուղար Պարզև Ծախրազյանը և Սարգիս սրկ. Սարգսյանը:

Հանգիստ պրոֆ. Ա. Ղարիբյանի ոսկորներին:

